

DEFINICIJA I KLASIFIKACIJA DIABETES MELLITUS-a

▪ Diabetes mellitus je sindrom koji karakteriše hiperglikemija i poremećaji metabolizma ugljenih hidrata, masti i belančevina, uslovljen apsolutnim ili relativnim nedostatkom sekrecije ili delovanja insulina.

Klasifikacija Diabetesa Mellitusa prema SZO 1985.

INSULIN ZAVISNI DIABETES MELITUS (TIP1)

INSULIN NEZAVISNI DIABETES MELLITUS (TIP2)

DIABETES MELLITUS USLED POTHRANJENOSTI

DIABETES MELLITUS USLED :

Oboljenja gusterace

Bolesti hormonske etiologije

Stanja izazvana lekovima ili hemikalijama

Poremećaji insulina i njegovih receptora

Genetski uslovljeni sindromi

▪ INSULIN-ZAVISAN TIP DIJABETESA ILI TIP 1 ranije jer označavan kao Juvenilni tip bolesti i smatra se naslednim i javlja se kod dece i mladih osoba kao posledica dugotrajnog i progresivnog uništavanja beta-ćelija Langerhansovih ostrvaca. Ovaj tip bolesti karakteriše se potpunim deficitom insulunske sekrecije koji nastaje ili pre ili veoma brzo posle postavljanja dijagnoze. Nastaje naglo uz izraženu žeđ, obilno mokrenje, gubitak telesne mase, umor i opštu slabost. Može takođe da se javi pored povišene vrednosti glikemije i dehidratacija, glikozurija, acetoniruja itd. Bolest se mora adekvatno lečiti, bolesnik negovati jer su bolesnici u uslovima infekcija, stresova, trauma, pri neadekvatnoj ishrani i sl. podložni komplikacijama bolesti, posebno akutnim, koje ugrožavaju život.

▪ INSULIN-NEZAVISAN TIP DIJABETESA ILI TIP2 ranije je označavan kao dijabetes starih a danas kao Adultni oblik dijabetesa. Javlja se u starih osoba, često gojaznih, stabilnog je i blagoh kliničkog toka, a posledica je nasledne poremećenosti osetljivosti perifernih tkiva na insulin, kao i poremećaji u sekreciji beta-ćelija Langerhansovih ostrvaca. Ovaj tip bolesti reguliše se primenom antidijabetika, odgovarajućim dijetetsko-higijenskim režimom, doziranom fizičkom aktivnošću.

ETIOLOGIJA DIABETES MELLITUS-a

▪ Nasleđe igra jako važnu ulogu što proizilazi čestih porodičnih pojava ove bolesti. Činjenica da su dijabetičari vrlo često gojazne osobe i da smanjenje suvišnih kilograma često dovodi do poboljšanja dijabetičkog stanja, svakako je važan faktor za pojavu bolesti. Takođe faktori sredine imaju veliku važnost u uzrokovanju bolesti, nepravilna ishrana, nedovoljna fizička aktivnost, stres itd.

DIJAGNOZA DIABETES MELLITUS-a

▪ Dijagnoza dijabetesa obično nije teška u slučajevima kada postoje klasični simptomi bolesti: pojačano mokrenje, pojačana žeđ, pojačan apetit uz gubitak težine (polyuria, polydipsia i polyphagia). Osim toga, bolesnici se često žale na opštu slabost i osećaj zamora, smanjenu radnu sposobnost, grčeve u mišićima. Već običan pregled urina i nalaz glikozurije sa ili bez prisustva acetona, može pobuditi sumnju da se radi o diabetes mellitusu. DA BI SE POSTAVILA DIJAGNOZA NEOPHODNO JE DA SE ODREDI GLIKEMIJA. Glikemiju je najbolje određivati enzimskom metodom – Glukoza Oksidaze. Danas, prema preporukam SZO koristi se oralni glikoza tolerans test (OGTT)

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com